

El Teatre Fortuny és un dels més antics de Catalunya i ara celebra el 20è aniversari de la seva reobertura ■ ARXIU

Una òpera per a un aniversari

El Teatre Fortuny celebra el seu 20è aniversari amb 'Fortuny Venise'

Núria Valls
REUS

El Teatre Fortuny de Reus celebra avui el 20è aniversari de la seva remodelació amb l'estrena de l'òpera *Fortuny Venise*, una obra contemporània que reflecteix la reformulació que es donarà a partir del gener al Centre d'Arts Escèniques de Reus (CAER), en el qual és una peça molt important aquest teatre.

Fortuny Venise, dirigida per Rafel Duran, és, segons el seu autor, Lluís Messeguer, una obra on es veu el "combat entre la tradició i la modernitat", un procés

que també està experimentant aquest centre escènic. Així, la peça combina la lírica amb els audiovisuals, la música popular i també l'electrònica. Representada per la companyia Acteon, l'obra repassa la vida del polifacètic Marià Fortuny i Madrazo, fill del pintor que dona nom al teatre reusenc. El Fortuny protagonista de la peça va ser dissenyador de moda, escenògraf i inventor, entre altres coses, i va haver de debatre's entre el classicisme i la innovació.

Precisament, a partir del 2009 el CAER es redifineix apostant pel vessant més contemporani de la dramaturgia i també pels nous llenguatges escènics, com el circ. A banda, hi ha la intenció d'impulsar la creació. ■

El polifacètic artista de Vinaròs rep el guardó per la seva trajectòria com a músic i l'homenatge a Brossa

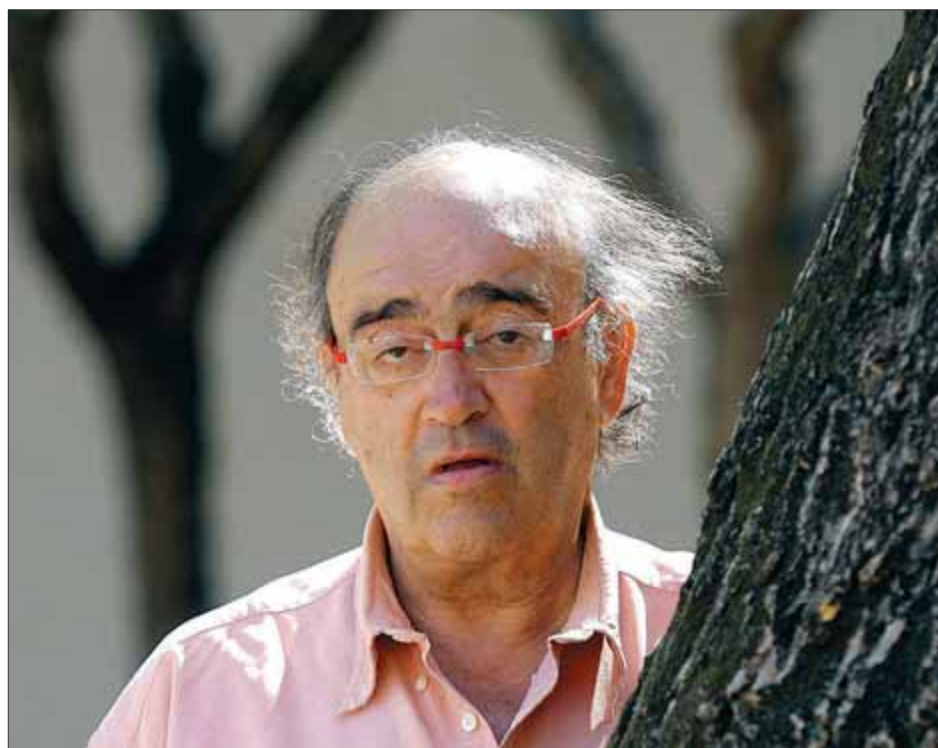
Carles Santos, Premio Nacional

M.P.
BARCELONA

Carles Santos va ser guardonat ahir amb el Premio Nacional de música en la modalitat de composició atorgat pel ministeri de Cultura. Santos es va mostrar molt complagut per un premi que, segons va dir a l'AVUI, "reforça la feina que fas, és gratificant i a més és remunerat" i va destacar el fet que li donin el premi "de música", "ja que habitualment la gent em relaciona amb el món del teatre i no recorden que sóc músic".

El jurat del premi, dotat amb 30.000 euros, ha concedit la distinció a Carles Santos per "la seva trajectòria nacional i internacional de més de 40 anys treballant ininterrompudament en la composició, la direcció i tantes altres facetes en les quals ha destacat com a creador únic i transgressor, i especialment per la mostra antològica organitzada per la Fundació Joan Miró durant l'any 2007 i l'homenatge a Joan Brossa realitzat aquest mateix any i estrenat el 2008 [al Teatre Lliure]".

I és que precisament l'aspecte polifacètic de l'artista plàstic i poeta és el que ha heretat Santos de Joan Brossa, a qui el músic considera el seu primer mestre i "la gran universitat". Pianista, compositor, director escènic, pintor, escultor i

40 anys de transgressió li han valgut a Carles Santos el Premio Nacional ■ MIQUEL ANGLARILL

performista, Carles Santos assegura que el teatre i la música "ens permeten viure certes fantasies inconfessables", unes fantasies com la barreja de sexe i religió que, en forma d'una quinzena de muntatges fotogràfics, Santos va exposar a la Fundació Miró en una mostra titulada *Els crits de Crist al Crist dels crits* i que va desfermar una forta polèmica quan s'havia d'exposar a la seu de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. El director d'aquesta institució, Joan Busqueta, la va "censurar", en paraules de

Santos. Ahir, en recordar-li aquells fets sobre una mostra que li ha valgut mig Premio Nacional, es va limitar a un sarcàstic "a Lleida vaig triomfar".

Santos té clar que "un Premio Nacional no canvia la vida", com no l'hi han canviat els dos Premis Nacionals que li ha donat la Generalitat -Música i Teatre-, el Premi Ciutat de Barcelona, la Creu de Sant Jordi i "la tira" de premis Max per diferents espectacles. Amb tot, no s'està de reconèixer "que és gratificant i reforça la feina que fas".

Una feina que aviat derivarà en un nou espectacle en què cremarà dotze pianos en directe. "Serà molt divertit". Es tracta d'una escultura de nou metres feta amb dotze pianos que cremarà dissabte a Agramunt en un homenatge al pintor Josep Guinovart, el dia de l'aniversari de la seva mort. "Serà ràpid, efectiu i bonic". A més, Santos ja prepara la nova obra per al Teatre Lliure, *Piturrino fa de músic*, un concert per a piano, orquestra i telèfons mòbils que estrenarà al maig amb el grup BCN 216. ■

El Comentari

J.M. Hernández Ripoll

Ventiladors reunits

Es rumbers es van reunir dijous al CAT per decidir el seu futur. Dit així, sembla com si fossin una espècie en vies d'extinció, quan precisament la rumba catalana està vivint un dels moments més dolços des del naixement del gènere ara fa prop de 40 anys. D'aquesta manera, els 150 inscrits al simposi han decidit sumar esforços i posar en marxa els ventiladors amb la intenció de donar aire a l'estil que veneren.

Amb el patriarca Peret com a president d'honor i Txarly Brown com a portaveu, en aquesta reunió es va constituir la Plataforma per la Rumba Catalana i els presents van redactar un manifest de vuit punts que marca el punt de partida dels objectius que volen aconseguir per assolir el reconeixement popular i institucional que es mereixen. I, entre ells, destaca la creació de la Casa de la Rumba, que "ha de ser un equi-

pament amb un projecte propi que garanteixi, sistematitzi i generi la documentació, la innovació, la difusió, el foment de la creació i la transmissió de coneixements al voltant de la rumba catalana".

La iniciativa, organitzada arran de la programació estable que es du a terme a la sala KGB, trenca els esquemes dels que opinen que el sector musical és un gremi amb nul·les tendències gremials,

La Plataforma per la Rumba Catalana ha redactat un manifest per aconseguir reconeixement popular i institucional

que no sap treballar en equip. Des de la desaparició de l'ACIC, les associacions de músics professionals no han trobat prou ressò per fer-se fortes, a excepció d'unes poques que actuen per l'empenta i la tossuderia dels seus representants. Felicitem els rumbers i els desitgem tota la sort del món amb el dur treball que tenen al davant. Sens dubte, dijous, van posar la primera pedra de la casa gran de la rumbalitat.